

понеже то не прѣйма никаде оксія, (кромѣ ко-
гѣто стои сосъ не зѣдно, като н. п. не сѧ тѣ-
ка, и проч.) Паки се произноси и чѣе като ж,
ако и да се пише сосъ а, Сѣрви те вмѣсто са,
оупотребаваатъ сѣ поправо, они сѣ, говоратъ,
вмѣсто они са, и добрѣ бѣше, ако бѣхмѣ го
и мѣ понѣ писали тако, ако и да го не про-
износимѣ.

(23) Назначи и това, защо глаголо ѣсмь,
дсвѣнь настоящее время, нема други време-
на свои, но заима ги отъ глаголъ бываю
(бывамъ) кой то се начертѣва прѣвильно въ сѣч-
ки те свои времена. Бывамъ, бывахъ, бывахъ,
бывалъ-самъ, былъ самъ, бѣхъ, или быхъ, ще
да ѣдемъ, и проч.

(24) Това ще, по различни мѣста различ-
но се произноси, некои говорятъ вмѣсто ще,
ке. а други кю, а други че, а други ша, а
други ша, а други са, а други ше. Н. п.
ще да ѣдемъ, ке да ѣдемъ, кю да ѣдемъ,
че да ѣдемъ, ша да ѣда, ша да ѣда, са да
ѣда, ше да ѣда, и тѣм сокращеніѣмъ видисѣ
сѣчки те да си иматъ начало то отъ свои те
источницы, и ке и кю видисѣ да са по по-
дражанію Сѣрвовъ, защото они говорятъ вмѣ-
сто хошѣ хошѣ (то ѣсть хѣкю) в.м. не хо-